

Izhaja vsak ponedeljek
in četrtek ob 8. uri
— predpoldne. —
Stane za celo leto 15 L.,
za pol leta 8 L., za četrť
leta 4 L. Za inozemstvo
celo leto 30 L.
Na naročila brez
doposlane naročnine se
ne oziramo.
Odgovorni urednik:
RIHARD OREL.

GORIŠKA STRAŽA

Številka 89. V Gorici, v ponedeljek zvečer 12. novembra 1923. Letnik VI.

Nefrankirana bisma se
ne sprejemajo. Glas
se računajo po dogovo-
ru in se plačajo vnaprej
List. izdaja konsorcij
„GORIŠKE STRAŽE“
Tisk. S. Spazzal
v Trstu.
Uprava in Uredništvo:
ulica Mameli 5.
(prej Scuole).

Glas slovenskih starišev!

Ogorčenje radi vničenja slovenskih
ljudskih šol postaja med slovenskim
ljudstvom čedalje bolj živo, skrb za bo-
dočnost naše dece stiska srce slovenskih
roditeljev.

Da damo izraza razpoloženju užala-
jenih slovenskih starišev, priobčujemo
v tej številki nekaj novih značilnih
protestov:

Protest Sv. Križa na Vipavskem.

Podpisani očetje šoloobveznih o-
trok v svetokriški občini s tem od-
ločno ugovarjamo nameri in poskusu
rimske vlade, da vpelje italijanščino
za učni jezik v ljudske šole, v katere
morajo hoditi naši otroci. Že blizu
sto let uživa v naši občini rod za ro-
dom blagor ljudskošolskega pouka,
ki se je vedno dajal v slovenskem
jeziku, kateri se tudi edini glasi ob
domaćih ognjiščih - v svetiščih naših
družin, kakor tudi v naši cerkvi - v
svetišču božjem. Dasi imamo že po
naravi pravico, da se naši otroci pou-
čujejo v materinem jeziku, je vendar
tudi italijanska vlada ponovno obe-
tala, da nam te pravice ne bo kratila.
Zato naj nas vlada zdaj ne demora-
lizira s takim činom, ki bi nas moral
prepričati, da hoče biti država tvorba
nasilja, ne pa - kakor smo se zana-
šali - moralna in pravna ustanova.

(Sledi 200 podpisov
družinskih glavarjev.)

Protest Kanala.

Podpisani stariši naših šoloobvez-
nih otrok v Kanalu protestiramo naj-
odločeje proti ministrski odredbi, ki
določa, da se poučuje v prvih razre-
dih slovenske ljudske šole v italijan-
skem učnem jeziku in ki vsebuje načrt,
po katerem bi slovenščina v nekaj
letih popolnoma izginila kot učni jezik.
To odredbo smatramo za krivično in
nevzgojno.

Nimamo pa nič proti temu, ako se
vede italijanščina kot učni predmet
v višjih razredih ljudske šole.

Odločno ugovarjamo tudi nepravil-
nemu in nedopustnemu postopanju
šolskih oblastev, ki so učence višjih
razredov (letnikov) vstaknila v prvi
letnik, kjer se poučuje v italijan-
skem učnem jeziku, kar ni le krivično
in nevzgojno, marveč tudi v nasprotju
z ministrsko odredbo, ki je že itak
krivična.

Sledi 42 podpisov slovenskih starišev.

Protest Avč.

Podpisani stariši iz občine Avče
odločno protestirajo proti uvedbi ita-
lijanščine kot učnega jezika v ljudsko
šolo in zahtevajo, da se obdrži ma-
terinščina (to je slovenščina) kot učni
jezik, ker le na ta način bo imela
šola uspeh. Izjavljajo pa, da nimajo
nič proti temu, da se poleg drugih
poučuje tudi italijanščina kot pred-
met, temveč smatrajo to celo za po-
trebno in koristno.

Sledi 124 podpisov slovenskih
očetov in mater.

Kaj se godi po svetu?

Revolucija v Nemčiji zadušena tako ob izbruhu.

Bavarski nacionalisti pod vods-
tvom Hitlerja in Ludendorffa so iz-
polnili grožnjo, o kateri smo pisali
v zadnji številki. V noči od 8. na 9.
novembra na predvečer obletnice
nemške revolucije iz leta 1918 je vdrl
Hitler s 600 oboroženimi mošči v dvo-
rano, v kateri je imel v Monakovem
državni komisar za Bavarsko von
Kahr shod, in dal zastražiti poslopje
s strojnimi puškami. S samokresom
v roki je stopil Hitler v zborovalni-
co ter ustrelil proti stropu, da pri-
sili občinstvo k posluhu. Izjavil je
ob napeti pozornosti poslušalcev, da
je s tem trenutkom berlinska vlada
odstavljen, odstavljen je predse-
dnik nemške republike Ebert in na
mesto stare vlade stopi general Lu-
dendorff, ki prevzame takoj vr-
hovno vodstvo celokupne nem-
ške armade, ob strani mu stopi kot
politični svetovalec Hitler, Luden-
dorffu se priključijo kot pomočniki
še general Lossow, von Kahr in
Pohmer, dosedanji načelnik mona-
kovske policije, ki so se vsi trije izja-
vili pripravljene pomagati.

Ob splošnem navdušenju občinstva
in prepevanju narodnih himen so se
sprejeli stavljeni predlogi. «Po
petih letih» — je vzkliknil Hitler —
je končno napočil dan, ko se dvigne
Nemčija iz razvalin!»

Polom po par urah.

Hitler je v dvorani dal aretirati
navzočega bavarskega ministrskega
predsednika Knillinga in ministra
Schweyerja ter je bil prepričan, da
je s tem postal gospodar Bavarske.
Izdal je hitro ukaz splošne mobiliza-
cije vsem svojim pristašem in od-
delki na severni meji bi morali takoj
začeti pohod na Berlin.

Izkazalo pa se je prav kmalu, da
so bili načrti Hitlerja in Luden-
dorffa zgrešeni in slabo pripravljene.
Vse dežele, ki obdajajo Bavar-
sko: Württemberg, Baden, Turingen
itd. so odpovedale. Deželne vlade so
povsod izjavile, da ostanejo državni
zveste in da obsojajo revolucionarno
gibanje Ludendorffa in Hitlerja. Ra-
zen tega so nastale tudi v vrstah
nacionalistov razprtije in mnogošte-
vilni oddelki, med njimi brigada
Ehrhardt, so odpovedali Hitlerju po-
koreščino. Glavni, in sicer smrtni
udarec pa je zadel Ludendorffa in
Hitlerja v Monakovem samem. Nju-
na vlada je par ur po ustanovitvi
neslavno propadla.

Kahr in Lossow proti upornikom!

To se je zgodilo takole: general
Lossow, ki stoji na čelu državne
vojske, policijski poveljnik Pohmer
in Kahr so se bili le navidezno pri-
ključili Ludendorffu. Kajti drugi dan
po uporu, to je v petek so izdali ti
navidezni prijatelji ukaz svojemu
vojaštvu in policiji, naj zatre vstajo
z orožjem in polovi Hitlerja, Luden-
dorffa in ostale voditelje upornikov.
Okoli poldneva so pridrveli namreč
na avtomobilih v Monakovo oddelki
državne vojske in se postavili na
razpologo Kahrju in tovarišem.

Vdrli so v notranjost mesta in se
približali poslopiju, kjer si imeli u-
porniki svoj glavni stan. Razpostavi-
li so na ulicah strojne puške in po-
srali Ludendorffu in Hitlerju poziv,

naj se vdata. Mesto, da bi se preda-
li, so nacionalisti otvorili ogenj na
redno vojsko in iz vseh oken oblega-
nega poslopja so prasketale puške
in strojnice. Obrambo je vodil Hitler
sam.

Hitler in Ludendorff ulovljena.

V upanju, da prestopi redna voj-
ska na njegovo stran, se je približal
Hitler oblegovalcem in jih prepriče-
val, naj odnehajo. Toda vojaki se ni-
so dali pregovoriti in so Hitlerja do-
bili v svojo oblast. Enaka usoda je
zadela generala Ludendorffa. Ko se je
približal s svojim oddelkom redni
vojski, je zaukazal poveljujoči stotnik
ogonj na vstase. Ludendorff je prebledel
in vzdignil roke. Vojaštvo ga je are-
tiralo.

Redna vojska se je vrgla nato na
ostale čete nacionalistov in jih pre-
magala, 4000 Hitlerjevih pristasev, ki
so se bližali oboroženi Monakovemu,
je vojska obkolila in polovila. Tako
se je neslavno končala pobuna, od
katere so nacionalisti upali, da pri-
nese Nemčiji novo vlado in odreše-
naje.

Hitler ubežal, Ludendorff na svobodi.

Ranjeni Hitler je pobegnil iz za-
pora in drvi na avtomobilu proti
avstrijski meji, da se reši na Tiro-
lsko. Generala Ludendorffa je pa ba-
varska vlada izpustila na svobodo
pod častno besedo, da se ne bo več
vtikal v nacionalistično politiko ter
se javil prostovoljno pred sodniki,
ko se prične proces proti upornikom.

Slavni general, ki je vodil štiri leta
eno največjih armad Evrope proti
celemu svetu, je napravil žalosten
konec. Njegova politična vloga je
za vedno doigrana.

Tanger.

Francozi in Italijani so že od
nekadaj politični nasprotniki, ki se
sovražijo in si mečejo, kjer le morejo,
polena pod noge. Njihovo sovraštvo
izvira iz preteklih desetletij, ko so se
hoteli eni in drugi polastiti dežel na
afrikanskih obalah. Italijani držé v
svoji oblasti Tripolis in Cirenajko, a
svoječasno so obračali svoje oči po
bogatejših krajih, po Tunisu, ki je
neprimerno bolj rodovit nego peščeni
Tripolis. Tunis je bil cilj njihovega
hrepenenja! Saj biva tam par stotisoč
priseljenih Italijanov, na katere bi se
bil lahko Rim naslanjal. Toda hrepe-
nenje Italije se ni uresničilo! Njena
nesreča je bila, da so istočasno ko
ona strašno zahrepeneli po Tunisu
tudi Francozi. Predno se je Italija
zavedla, so Francozi zasedli Tunis
in podjarmili domače prebival-
stvo svoji oblasti. Italija je osta-
la praznih rok. Iz tistih ča-
sov izvira sovraštvo med Italijo in
Francijo in radi tega sovraštva se je
bila zvezala Italija z Avstrijo in
Nemčijo, da najde v tako zvani
Trozvezi zaslonbo proti Francozom.
To je bil vzrok avstrijsko — nemško
— italijanskega zavesništva. Za ča-
sa svetovne vojne je Italija prestopi-
la k antanti in tako se je približala v
prijateljstvu Francozom. Vendar je
to prijateljstvo trajalo približno to-
liko časa kakor svetovna vojna. Že
ob sklepu mirovne pogodbe v Parizu

so se začele pojavljati stare so-
vražnosti. Nasprotje med Francozi in
Italijani se je čedalje bolj večalo in v
teh dneh je prišlo do bučnega izbru-
ha v prepiru radi mesta Tanger v
Afriki.

Nasprostvo med Italijo in Francijo

Vprašanje Tangerja je važno radi
tega, ker spada v splošen okvir po-
litičnega nasprotstva Francije in Ita-
lije v Sredozemskem morju. Da bo-
do bravci «Goriške Straže» poučeni,
zakaj gre, jim hočemo na kratko
očrtati položaj.

Italija je država, ki je položena s
svojim polotokom v Sredozemsko
morje, v katerem mora živeti. Ako
hoče Italija trgovati z daljnimi deže-
lami Amerike in vzhodne Azije, mo-
rajo njene ladje prebroditi Sredozem-
sko morje in pluti skozi morski
ožini Suez in Gibraltar na oceane. Te
dve morski ožini, ki zapirajo na obeh
nasprotnih koncih izhod iz Sredozem-
skega morja, so pa v rokah Angle-
žev. Ako Anglež hoče, lahko zapre
s par podmorskimi čolni in nekteri-
mi minami ožino Suez in italijans-
kam ladjam je zaprta pot v Indijo,
na Japonsko, Kitajsko in druge de-
žele daljnega vzhoda. Isto lahko sto-
ri Anglež v Gibraltarju in trgovinske
ladje Italije ne morejo na Angleško,
ne morejo v Ameriko, ne morejo v
Južno Afriko. Ako bi prišlo torej do
vojske, bi bila Italija zaprta v Sre-
dozemskem morju od vsega ostalega
sveta. To se zdi posebno fašistovski
Italiji neznosno stanje. Mnogo ugod-
nejši je položaj Francije. Gibraltar,
ki zapira pot iz Sredozemskega morja
je sicer v rokah Angležev, zato je pa
na nasprotni strani obale mesto Tan-
ger pod vplivom Francozov. Na eni
strani praga stražijo Angleži, na dru-
gi Francozi. Kdor gospodari nad me-
stom Tangerjem, obvladuje polovico
izhoda iz Sredozemskega morja.

Francozi zahtevali izključitev Italije.

Tanger je glavno mesto dežele Ma-
roko, ki je naseljena od mohamedan-
skega prebivalstva, a stoji pod po-
kroviteljstvom Francije. Francozi so
se sicer obvezali, da spoštujejo vr-
hovno oblast mohamedanskega vla-
darja, tako zvanega šerifa, toda te
svečane obveze so ostale na papirju,
kajti Francozi so absolutni gospoda-
rji dežele.

Francoški častniki in uradniki so
popolnoma podvrgli domačine fran-
coski oblasti. Le prevažno mesto Tan-
ger je ostalo še deloma prosto, ker
so se Angleži krčevito branili, da bi
šlo brezpogojno v roke Francozom.
Francozi imajo v Tangerju sicer
glavno in prvo besedo, a gospodariti
vendar ne morejo v njem, kakor s čí-
sto francoskim mestom. Imeti mora-
jo posebne ozire na Angleže in sosed-
no Španijo. Angleži so zahtevali, naj
se Tanger proglasi z okolico za sa-
mostojno ozemlje, dostopno vsem na-
rodom, podvrženo nadzorstvu vseh
držav. S tako ureditvijo bi bilo za
vselej pokopano upanje Francozov,
da postanejo popolni in edini gospo-
darji Tangerja. Zato so se angleške-
mu načrtu odločno upirali in radi
Tangerja se je razvnel prepir med
Londonom in Parizom.

V zadnjem času so se pa Angleži
in Francozi jeli približevati in skle-
nili so, da skličejo konferenco, na ka-
teri naj se usoda mesta Tangerja
sporazumno uredi. K posvetovanjem
so bili vabljeni tudi Španci, izpušče-
na pa je bila Italija.

Francoska volja zmagala.

Ko je zvedela to Mussolinijeva vlada, je začela protestirati in zahtevala, naj se pripusti tudi Italija na konferenco k predhodnim posvetovanjem. Italijanski zastopniki so poudarjali, da je to sveta pravica Italije, ker je pač sredozemska država in jo izhod iz Sredozemskega morja v najvišji meri prizadeva. Gre za življenske interese njenega gospodarstva, za svobodo njene prekmorske trgovine. Mussolini je predložil prošnjo za dostop h konferenci, a njegova želja je bila na zahtevo Francozov odbita. Francozi trdijo, da se je Italija pred dvema desetletji odpovedala vsakemu vmešavanju v zadeve Maroka, dočim so se bili odrekli Francozi vmešavanju v zadeve Tripoliso. Taka pogodba res obstaja, toda ravnotako so se bili tudi Angleži odpovedali, da se vmešujejo v za-

deve Maroka. Zakaj se torej niso izključili tudi Angleži? Zakaj ena mera za Italijo, druga za Anglijo?

Francija utrdila zopet svojo moč.

Angleži so pač močnejši od Italije in zato jih Francozi niso mogli izključiti. Anglija ni bila nasprotna, da bi se vdeležila tudi Italija, vendar so Francozi tako odločno nastopili proti, da je njihova volja zmagala. Vršila se bo torej konferenca o Tangerju brez Italije.

Ta dogodek dokazuje, da obstaja med našo državo in Francijo ostro politično nasprotje, ki se pogloblja in bo v bodočnosti pokazalo svoje sadove.

Z druge strani se pa vidi jasno, kakšno veliko moč si je znala pridobiti Francija v svetovni vojni in kako raste njen vpliv v Evropi, odkar je vničena Nemčija.

Kaj je novega na deželi

MIREN.

V temni in viharni noči od srede na četrtek dne 8. t. m. so vdrli drzni tatovi v hišo tukajšnjega trgovca in gostilničarja g. Iv. Beltrama. Ker so očitno dobro poznali hišne razmere, so uporabili za «obisk» pritlično okno v onem delu poslopja, kjer nihče ne stanuje. Tako jih ni nihče slišal in so lahko nemoteno odnesli iz prodajalne, v katero so prišli skozi dobro zapazeno okno, raznega blaga v vrednosti okrog 2500 lir. Zlasti jih je mikala zaloga tobaka, katero je bil g. Beltram ravno zopet napolnil: ocedili so jo popolnoma. O nevarnih zlikovcih ni ne duha ne sluha. Vse okolščine pa govore za to, da so med njimi ljudje, ki so dobro poučeni o razmerah v Beltramovi hiši. Čas bi že bil, da bi jih zasegla roka pravice.

Iz AVČ.

Da so Avčani globoko čustveni in da znajo ceniti sočloveka drugega jezika, ki je žrtvoval svoje mlado življenje v tej zadnji vojski za domovino, kaže najlepše proslava na dan vseh svetnikov na vojaškem pokopališču. Ne da bi jim kdo to naročil ali na to vabil, so sklenili sami med seboj, da se poklonijo padlim žrtvam. Več stotin občinstva se je zbralo v procesijo, kjer so iskreno v molitvi spominjali se vseh padlih. Marsikakšna mati in žena se je krvavečega srca spomnila na svojega padlega sina in moža, ki je Bog zna kje v tujini pokopan. Vedela je, da so si pred smrtjo vsi enaki, mladi in stari, vsi narodi in jeziki. Kakor imajo mrtvi svoj pokoj in kakor vlada nad njimi brastvo in mir, tako bi tudi v življenju imela vladati ljubezen in spoštovanje med narodi. V lepem krščanskem govoru se je spomnil tega slavilja navzoči g. kurat Terdan, nakar so še domači člani izobraževalnega društva zapeli par žalostink.

Na PIVKI.

Na praznik vseh svetnikov se je odkrila in blagoslovila spominska plošča v svetovni vojni padlim in pogrešanim vojakom štivanjske duhovnije. Matenja vas jih ima devet. Rakitnik in Grobišče pa po dve, skupaj trinajst žrtev.

Plošča je vzidana v klanjici (pod zvonikom) štivanjske cerkve. Izvršila sta jo lepo, umetniško in po zelo nizki ceni kamnoseka mojstra Ivan in Anton Čufar iz Bazovice št. 130. Delo je res mojstersko ter ne moremo, da ne bi toplo priporočili tega domačega podjetja. Če se po drugih krajih zanimate za postavitev plošč padlim, — predno oddaste delo, — oglejte si našo ploščo.

Ploščo je vzidal zidarski mojster Jakob Krnel iz Prestraneka.

Iz DORNBERGA :

V torek 30. pr. m. okoli polдне je izdahnila gospa Pavla, soproga tuk. g. šol. voditelja Rojica, svojo blago dušo ter se preselila v večnost, v domovino večnega veselja...

Ni mogoče popisati, kako silno je pretresla ta tužna vest vso vas in daleč na okoli ves okraj, posebno pa sorodnike, prijatelje in znance. A tako hudo nobenega ko njega, ki je izgubil najdražje mu bitje na svetu, izgubil je svojo dobro, blago, krotko, zvesto Pavlo!... Res, da mu je pustila triletno Sonjo in dvomesečnega Milančka, a kaj, ko je to še toliko hujše, ker ne bo mogel nikdo nadomestiti ubogima otrokoma dobre, ljube mamiče!... In vendar mu bo sta ta dva angeljčka v tolažbo!

S tužnim srcem je vsakdo pričakoval pogreb, ki se je vršil ob velikanski vdeležbi na dan vseh svetih predpoldne. Domače in okoličansko učiteljstvo je prišlo polnoštevilno. Domače starešinstvo, zastopniki Vin, in

gosp. zadruga, posojilnice in hranilnice ter kult. društev so spremili blago pokojnico k zadnjemu počitku.

Pri odprtem grobu je imel pretresljiv govor g. A. Urbančič. Domači pevci so s petjem dali duška svoji žalosti.

Z Bogom, ti blaga Pavla!

VOLČE.

V soboto 3. t. m. se je zgodila pri nas smrtna nesreča. Pri pobiranju ostankov vojnega materiala je nalezel tukajšnji fant Franc Benedejčič na šrapnel. Niž hudega sluteč udari!

DNEVNE VESTI

Kazensko postopanje proti «Edinosti», «Istarski Riječi» in «Učiteljskemu listu».

Državni pravdnik v Trstu je vložil tožbo proti odgovornemu uredniku «Edinosti», ker je baje list s svojimi članki proti poitalijančenju slovanskih ljudskih šol, kakor trdi obtožba, «javno zasramoval ustavne naprave države», ter «ščuval slovensko prebivalstvo k nepokorščini napram zakonu ministra Gentileja o preuredbi šol v novih pokrajinah».

Ravnotako je uvedeno kazensko postopanje proti odgovornima urednikoma «Istarske Riječi» in «Učiteljskega lista».

K tem procesom bi mi pripomnili, da bodo spravili vprašanje slovenskega in hrvatskega šolstva v Italiji v osrčje splošnega zanimanja in sprožili o našem šolstvu debate, kakor se nikdar prej.

Ti procesi pojdejo torej politično povsem mimo svojega cilja.

Bivši nemški prestolonaslednik,

sin Viljema II. se je vrnil v Nemčijo z dovoljenjem vlade. Njegov povratek utegne imeti politične posledice.

Toplo priporočamo!

Sedaj, ko je Mussolini preklical odlok o dvojezičnosti slovanskih časopisov, je izšla «Nova Doba» kar nenadoma v dveh jezikih in se krstila za «Ero Nuovo». Človek bi mislil, da so gospodje padli na glavo. Čemu dvojezičnost? Morda zato, da obrekujejo in blatijo lažje pred italijansko javnostjo svoje krvne brate? Ali zato, ker «Nove Dobe» Slovenci ne marajo citati in upajo uredniki, da jo bodo tako vsaj Italijani? Mi mislimo, da so naredili to na ukaz gospodarjev iz Vidma, ki hočejo dokazati rimski vladi, da tirjajo Slovenci sami, iz lastne volje dvojezične časopise.

Ali ne opravljajo ti gospodje Slovenci lepega posla?

Srečna želja primorskih Slovencev bi bila, da bi zginil iz «Nove Dobe» sploh vsak slovenski stavek in bi postal list samoitalijanski. Slovenski itak nikdar ni bil.

ob kamen. Pri drugem udarcu se je razstrelilo in ga je razneslo. Ostal je na mestu mrtev. Ko ga ni bilo ko po navadi zvečer domov, so ga šli domači iskat na vse strani. Iskali so ga celo noč in šele drugi dan so ga našli ob 8. uri. Kakšna žalost za ubogo mater, za brate in sestro in sorodnike in vse, ki smo ga poznali! Rajni je bil vzor vsem fantom, miren, prijazen in priljubljen povsod; kamorkoli je šel, je bil spoštovan in vsi so ga radi imeli. Želimo si mnogo takih fantov. Nesrečne smrti reši nas, o Gospod!

«Novi dobi» toplo priporočamo v premissljevanje.

Manifestacije za Primorje.

Pod tem naslovom priobčuje še vedno jugoslovansko časopisje poročila o protestnih shodih proti odpravi slovenskih šol v Italiji. Protetstna zborovanja so se vršila še v Dolenjem Logatcu, na Robu, v Hoterdršici, Šmarju pri Jelšah, Kapli in št. Juriju ob Taboru in na Jesenicah. Sklenjene resolucije pozivajo vlado, naj prekine pogajanja z Rimom in zahtevajo, naj se priobčijo «primerne publikacije za inozemstvo».

Umrli je glavni urednik «Giornale di Udine».

V četrtek ponoči je umrl v Vidmu komendant dr. Izidor Furlani, ki je 20 let je urejeval «Giornale di Udine». Zadel ga je bile pred par tedni kap. Goriškim Slovincem je znan kot odločen nasprotnik naše avtonomije in samostojnosti goriške dežele. Komendant Furlani je bil dober časnikar.

Protesti nemških listov!

Zadnjič smo omenili, da je dunajska «Arbeiterzeitung» zelo ostro napadla rimsko vlado radi «njene nasilne politike» proti narodnjim manjšinam v Italiji. Oglasila sta se tudi «Neuer Wiener Tagblatt» in «Neue Freie Presse». Presse označuje nastop fašizma proti Nemcem «skoro barbarski».

Pisava nemških časnikov je vzbudila v Italiji veliko nevoljo, kar je razumljivo, če pomislimo, da je n. pr. «Neue Freie Presse» svetovno znan list, v katerega piše Lloyd George ter mnogi ameriški, angleški in švedski veljaki.

Milanski dnevnik «Secolo» se jezi in opozarja Nemce, naj se ne vtikujejo v notranje zadeve Italije in ne brigajo za Nemce v Italiji.

Secolov opomin bi brezuspešen, kajti Italijani sami dajejo Nemcem zgled s svojim društvom «Dante Alighieri», ki ima nalogo skrbeti za italijanstvo v inozemstvu.

Ta cilj društva Alighieri se je pro-

Mlada Sibirka.

Toda Lopulov se je sam polastil potnega lista, rekoč, da ne dovoli hčerki nikamor, da ji je dovolil prositi za potni list samo zato, ker ni verjel, da ga dobi in zato, da se reši njenega nadlegovanja.

Praskovja je siedila na dom brez besede, oče je skrbno zavil potni list.

Nekoč se je bila Praskovja zakasnila. Ob povratu jo je objela mati, govoreč skozi solze: «Zakasnela si se močno, ball smo se, da se ne vrneš ve». Obljubila ji je, da ji odslej ne bo delala več zaprek.

Lopulov sam ni vedel, kako bi se odločil.

Nekega jutra sta se oba zakonska podala v vrt pri hiši. Praskovja jima je sledila: «Daj mi potni list oče, da me ne prisiliš, da bi Ti odrekla pokorščino. Oviha se mu je okoli nog, kakor da mu hoče vsiliti svojo misel. Oče je omahoval. Mati bi bila dovolila, da se ni bala može-

ve strogosti. Lopulov se je konečno odločil v strahu, da bi mu hčerka zares izginila kar tako iz hiše. «Kaj hočemo otroku, naj gre!» Praskovja se je vrgla očetu okoli vrat. Nikoli se ne boš kesal; v Petrograd pojdem pred carja, že najdem dobro besedo, ki pride do njega. — «Ubožica» je rekel oče, «kaj misliš, da se govori s carjem kakor z očetom v Sibiriji?» Pred gradom stoji straža in čuva vhod. Ti ne prestopiš praga, uboga kakor si in beraška.

Kako se prikradeš blizu?

Resničnost teh besed je Praskovja občutila v vsej resničnosti, ni pa se omalodušila, ker jo je neznana tajna moč osrčevala. «Bojiš se zame, zato tako govoriš».

Odločitev je padla, le dan ni bil še določen za odhod.

Lopulov je bil svojačas izkazal soujetnikom marsikatero dobroto, plačila pa ni hotel, sedaj pa bi bil rad porabil priliko. Tudi sopotnika spremljevalca bi bil rad

našel hčerki, da bi šel z njo vsaj kos poti.

Ni se mu posrečilo. Praskovja je silila na odhod. Cela družina je premogla en sam srebrn rubelj.

Dan težkega slovesa je napočil, bilo je na praznik 8 septembra. Po vasi se je bliskoma razširila vest. Vaščani so pri tekli trumona, največ zato, da si napa-sejo radovednost. Mesto vzpodbujanja so se čule besede graje in malodušnosti. Čudili so se očetu, ki je nespametnež dovolil hčeri v svet. Dva revčka, pozabljena ujetnika sta se približala in zagovarjala delklo, ko bodrila z nasveti. «Kaj jih je bilo že težjih stvari» sta dejala «in vendar so se dosegle navzlic zaprekam.» — Prišla bo do carja, «sta rekla, ali pa vsaj do dobrega pokrovitelja, da jo bo vzljubil, kakor jo ljubimo mi vsi.» Ta ji bo gotovo pomagal!

Zora 8. septembra je napočila. Čba ujetnika sta prišla po slovo, da vidita

odhod. Vse je bilo pripravljeno za dolgo pot. Oče je ponujal hčerki edini svoj rubelj, ki se ga je odločno branila, ker bi ji ta mali znesek na neskončno, dolgi poti malo hasnil, dočim bi doma več koristil.

Sele na strog pritisk očetov se je vdala in sprejela.

Oba ujetnika revčka sta prebrskala žepe; prvi ji je dal štirideset kopejk v bakru, drugi dvajset v srebru. To je bila njuna preživnina za več dni.

Praskovja je zavrnila plemenita darova, ki sta jo močno ganila.

Prvi solnčni žarek je planil v sobo. «Ura je odbila, treba narazen» — je rekla Praskovja. Vsedla se je in vsi ostali so jo posnemali. Taka je namreč navada v Rusiji v enakih slučajih. Ko odhaja prijatelj na dolgo pot, v trenutku zadnjega slovesa se potnik vsede; vsi navzoči ga morajo posnemati. Po počitku ene minute, ki je namenjen čisto drugim pogovorom, vstanejo in tedaj prične objemanje.

slavljalo rano te dni v Trstu na zborovanju zo gospodarsko virjenje Italije v inozemstvu, in sicer ob navzočnosti članov rimske vlade.

Petdesetletnica slovenskega pisatelja

Danes 12. novembra praznuje slovenski pisatelj Engelbert Gangl petdesetletnico svojega rojstva. Po svojih spisih je znan vsem Slovincem in v njem čislajo, vsi ki ga poznajo, in v njem čislajo, vsi ki ga poznajo, kremenit, delaven in nesebičen značaj. Gangl se je rodil v Metliki na Dolenjskem, deloval pa je tudi na našem ozemlju, med primorskim ljudstvom. Prvo službo je nastopil kot učitelj v Budanjah na Vipavskem,

leta 1903 je bil nastavljen na pripravništvu v Idriji, odkoder je šel leta 1908, kot zastopnik okraja v kranjski deželni zbor. Med vojno je služil na državni pripravništvu v Trstu, in sicer od leta 1917. do prevrata.

Pošiljamo pisatelju Ganglu svoje iskrene častitke, želeč, da bi še mnogo mnogo let deloval v blagor slovenskega naroda!

Zborovanja v Pragi.

Jugoslovanski visokošolci v Pragi so priredili protestni shod proti odpravi slovenskih in hrvaških šol v Italiji. Protest je izdalo tudi akademsko društvo «Krek» v Pragi.

Važne spremembe se bližajo

Vpelje se necerkveni ali civilni zakon.

Po italijanskem zakonu ne vodi matic o rojstvih, porokah in smrti Cerkev, temveč posvetno oblastvo. Italijanska postava pravi, da je v to poklican župan. S-1. januarjem 1924. stopi italijanski zakon v veljavo tudi pri nas in s tem dnem prenehajo vse dosedanje pravice župnih uradov.

Da bo naše ljudstvo vedelo za določila novega zakona, hočemo razložiti njegove glavne točke.

Mesto v župnišču se bodo nahajale s 1. januarjem knjige o rojstvih, porokah in smrti v občinski pisarni. Kar je bil doslej župnik, postane sedaj župan, ki je od države določen uradnik civilne matice.

Splošna določila.

Pred županom se delajo vse izjave in pišejo vse listine ob rojstvu, poim in smrti, in sicer v prisotnosti dveh prič, ki morata imeti vsaj 21 let in bivati v dotični občini. Priči sta lahko tudi ženskega spola.

Vsaka listina o rojstvu, poroki ali smrti, ki izide iz rok župana, mora vsebovati troje: 1.) ime, priimek in lastnost uradnika, ki listino izda, to pravi župana ali njegovega namestnika. Namestnik zastopa lahko župana samo, če ima posebno pooblastilo, potrjeno od državnega pravdnika. 2.) Na listini mora biti zapisano tudi ime, priimek, starost, opravilo in stanovanje prič, oziroma oseb, ki v listini, kaj izjavljajo. 3.) Na listini mora biti zapisano leto, dan, ura, občina in hiša, kjer in ko se je listina izstavila. Nato prečita se je listina pred navzočimi na glas in župan pred navzočimi na glas in počasi zapisnik, nakar se podpišejo manj župan ali njegov namestnik, prič in osebe, ki kaj izjavljajo. Ako kdor ne zna pisati, se mora to v listini omeniti.

Kaj narediš ob rojstvih?

V teku 5 dni po rojstvu je treba prinesiti novorojenčka k županu, ki vpiše vse podatke v posebno knjigo, v tako zvano matico rojstev. Le radi resnih vzrokov (n. pr. radi boleznih) sme ostati otrok doma. Izjavo o rojstvu mora podati oče ali mati ali pa njun pooblaščenec. Ako ni ne matere ne očeta ne njunega pooblaščenca, je dolžan podati izjavo zdravnik ali babica ali katera druga oseba, ki je bila navzoča pri rojstvu.

Izjava o rojstvu mora vsebovati dvoje: 1.) dan, uro, hišo in občino rojstva ter ime, priimek in spol novorojenčka. Ako ne pove nihče imena, da župan otroku ime in ga tako nekako krsti. 2.) Pri zakonskih otrocih mora biti vpisano ime, priimek, opravilo in stanovanje staršev, pri nezakonskih pa le podatki o materi ali pa o materi in očetu obenem.

«Krst» županov je seveda pred Cerkvijo neveljaven.

Kaj imaš storiti v slučaju smrti?

Smrt je treba naznaniti pri županstvu, in sicer sta zato potrebni

dve priči. Objaviti se mora dan, ura in kraj smrti, ime, priimek, starost, poklic, in bivališče pokojnika, nadalje ime in priimek še živega soproga ter ime, priimek, poklic in bivališče prič. Če je mogoče, se mora naznaniti tudi ime, priimek, poklic in bivališče pokojnikovih staršev ter rojstni kraj umrlega.

Necerkvena ali civilna poroka.

Italijanska država ne priznava cerkvenega zakona za veljavnega. Ako fant in dekle skleneta zakon pred katoliškim duhovnikom, kakor zahteva krščanska vera, je ta zakonska zveza v očeh države neveljavna, kajti po postavi se mora skleniti zakon pred posvetnim oblastvom.

Oklici.

Za oklice mora skrbeti županstvo tiste občine, v kateri imata bivališče zaročenca. Ako pa ni preteklo še leto dni, odkar bivata zaročenca v občini, kjer se ima izvršiti poroka, se morajo razglasiti oklici tudi v občini prejšnjega bivališča. Oklici se nabijejo na vrata občinskega urada in ostanejo tam dva tedna in tri dni po zadnji nedelji.

Zakon se sklene šele četrty dan po izvršenih oklicih; prej se ne sme skleniti. Ako hočeta biti zaročenca pripuščena k zakonu, morata predložiti županstvu iste listine, kakor doslej pri nas duhovniku.

Sklep poroke.

Ko je vse to izvršeno, se sklene poroka v občinskem uradu pred županom, ki nosi za to priložnost trobojnico.

Potrebni sta dve priči, ki morata biti cel čas prisotni.

Ako je eden izmed zaročencev bolan ali drugače zadržan, gre lahko župan s tajnikom na dom, kjer se izvrši poroka v navzočnosti 4 prič.

Župan, proglasi v imenu postave (ne v imenu Boga), da je zakonska zveza sklenjena.

Naše stališče do necerkvenega zakona.

Po nauku krščanske vere je zakon sv. zakrament in ne navadna pogodba. Nihče drugi kakor edino Katoliška cerkev ima pravico in oblast deliti sv. zakramente in zato je edino ona poklicana sklepati zakone. Katoliška cerkev ni nikdar priznala zakona, ki se sklene pred posvetnim oblastvom. Kdor ne sklene zakona pred duhovnikom, po nauku Cerkev sploh ni poročen, naj država reče, kar hoče. On živi v priležnosti in ne v zakonu, otroci, ki se rodijo iz take zveze, so nezakonski.

To je nauk krščanstva in tega se moramo držati. Opozarjamo zato naše ljudstvo na nastopna načela, ki mu morajo biti sveta:

1.) Poroka med našimi ljudmi se mora izvršiti v Cerkvi pred duhovnikom, kakor so to delali naši pradedje.

2.) Pogodba pred posvetnim oblastvom ne sklene med kristjani nobene zakonske zveze in je pred Bogom brez veljave.

3.) Kljub temu naj pa gredo naši

zaročenci po izvršeni poroki v Cerkvi tudi na županstvo in izvrše vse, kar zahteva postava, da bo njih zakon tudi od države priznan.

Mestne novice

Smrtna nesreča pri tvrdki Abuja.

Kakor po navadi je šel tudi pretekli teden tovorni avtomobil vinske tvrdke Abuja z vinom po deželi, in sicer je vodil avtomobil sofer Alojzij Kumar, katerega je spremljal uradnik tvrdke gospod Alojzij Sardoč. Na avtomobilu je sedel tudi 47 letni uslužbenec Vincenc Blažič iz Krmine. Dne 8. t. m. ob 7½ zvečer je bil avtomobil v istrskem mestecu Buje in je zapuščal ob tej uri kraj, vozeč polne sodove vina in nekaj praznih posod. Na avtomobil je pil pritrjen od zadaj voz, ki je bil tudi natrpan s sodovi.

Vozilo je bilo že nekaj metrov iz mesteca in je drdralo počasi po blatni cesti, ki pada strmo v dolino. Kar opazi sofer ob ovinku, da je začel pritrjeni voz drsati po opolzki poti v dolino. Z vso silo pritisne dvojne zavore, a bilo je brezuspšno, kajti teža zadnjega voza je vlekla tudi že avtomobil v dolino, strmo ko prepad. Obe ogromni vozili sta padali v nižavo. Vincenc Blažič je videl nevarnost, in da bi si rešil življenje, je skočil iz voza. Toda v tistem hipu se je sunkoma prekopicnil avtomobil in Blažič je zadel v motor in se ujel med kolo in vzmeti, tako da ga je tezak avtomobil dvignil s seboj in tresel v loku pod kolesa. Nesrečni Blažič je ostal na mestu mrtev, kajti kolo mu je slo preko obraza in glave.

Ko bi bil skočil Blažič minuto prej iz voza, bi bil ostal živ.

Uradnik Sardoč in sofer sta ostala na avtomobilu, ki se je z njima vred dvakrat zaporedoma prevrgel, tako da je prišel zopet na noge. Padel je pet metrov globoko. Pri padcu je zletel gospod Sardoč iz avtomobila in se lahko ranil. Tudi sofer je lahko ranjen. Pravi čudež je, da sta si rešila življenje, če pomislimo, da bi jih bili lahko težki sodovi zmečkali.

Izlilo se je približno 12 hl vina.

Na lice mesta so prihiteli takoj župan, orožniki, mestni stražniki in mestni zdravnik, ki so ukrenili vse potrebno za prvo pomoč.

GOSPODARSTVO

Kako se hranijo živalske kože, ki služijo za kožuhovine?

Živalske kože predstavljajo v tem hipu veliko vrednost v trgovini. Ker se pa zelo pogostoma dogaja, da se radi neizvežbanosti ali nemarnosti postopa s kožami na način, da izgubijo en del, ako ne celo svojo trgovinsko vrednost, hočemo podati nekaj praktičnih navodil za odiranje kožuhastih živali in sušenje njihovih kož. Kožuhaste živali kakor kune, belice, dihurji, hermelini, podlasice, ververice, lisice, mačke in vidre je treba odreti na okroglo, to se pravi na meh. Žival naj se torej ne nareže od trebuha navzdol, temveč od ene zadnje noge k drugi na način, da se odprtina na zadnici prereže vodoravno na dve polovici. Sprednji nogi naj se narežeta do pazduhe, rep, pri katerem je treba posebno paziti, od zadnice do konca. Za odiranje repa naj se rabi dobro nabrušen žepni nož. Paziti pa je treba, da se koža ne pokvari. Repi, pri katerih se rabi pepel ali se pusti v njih žila, izgubijo pri strojenju vso dlako.

Ko si kožo narezal kakor ravnokar opisano, jo potegneš s telesa na način, dajjo pri tem obračš tako, da pride dlaka navznotraj. Vse meso je treba očistiti, in to tudi na nogah, kjer se pustijo le krempļji. Ako se

Pripomnimo, da so se podobne nesreče zgodile že petič, in sicer vsakokrat na enem in istem mestu in je vsled tega iskati vzrok nesreče v slabi cesti.

Ranji Blažič zapušča nesrečno vdovo in petero otrok. Včeraj, v nedeljo se je vsilil pogreb v Krmínu, kamor so prepeljali mrliča.

Izrazimo Blažičevi družini in tvrdki Abuja prisrečno sozaljje, prijatelju Sardoču pa bodi izrečeno naše iskreno veselje nad njegovo srečno rešitvijo, ki je vzradostila iz srca vse Goričane.

Splošno slov. žensko društvo v Gorici

naznanja, da razpošlje v najkrajšem času nabiralne pole za božičnico. Iskreno prosi vse rodoljube, da se odzovejo po svojih močeh prošnji za prispevke, ki naj bi nam tudi letos omogočili obdarovanje revnih in potrebnih šolskih otrok. Zima je pred durmi, otroci so bosí in skoraj nagi, bede in pomanjkanja je veliko. A mnogo je tudi plemenitih src in radodarnih rok. Vsak tudi najmanjši dar nam pomaga do smotra.

Nujno vabimo vse članice, katere imajo dobro voljo sodelovati pri božičnici, k sestanku dobrodelnega oddelka za dan 15. t. m. ob 2½ pop., v novo društveno sobo v I. nadstr. «Naslega doma» v ulici S. Giovanni 7. Pridite v obilnem številu, da se porazgovorimo o raznih perečih vprašanjih in potrebah, kajti vsak dobri nasvet je dragocen.

V petek, dne 16. t. m. ob 6ih zvečer se bo vršil sestanek onih, ki se zanimajo za naše že objavljene tečaje slovenskega, francoskega in italijanskega jezika, da določimo učne ure. Naj me manjka zlasti nikdo izmed onih, kateri so obiskovali lamski I. tečaj francoščine. Ta sestanek se bo vršil še v prejšnji društveni sobi, v I. nadstr. «Trgovskega doma». Priporočajte in širite zanimanje za te naše tečaje, kjer se omogoča učenje jezиков proti tako nizki učnini, da jo vsakdo zmore.

Min. pred. Mussolini pride v Gorico.

Kakor poročajo italijanski listi, bo min. predsednik Mussolini najbrže še v tem letu obiskal Gorico in njeno okolico. V Kobaridu bo imel baje važen političen govor.

«So kaj vredne tropine za krmo? Čitaj «Gospodarski list».

koža ne more takoj prodati, jo je treba posušiti. V nobenem slučaju ne puščaj kož več časa zvitih v kakem toplem prostoru, ker ti sicer začne trohneti, pri čemer zgubi vso svojo vrednost. Pri sušenju kože je treba tako-le ravnati: V kožo, ki ima sedaj obliko meha, deneš drvo 1½ cm debelo, ki je okroglo in ima na koncu, kjer pride glava, obliko mandelja. Na to drvo dobro raztegneš kožo «dlaka je vedno navznotraj» in pritrđiš noge in rep, ki pa jih je treba dobro odpreti, z dolgimi in skoraj kakor bucika finimi žebelčki. Potem se vse vkup obesi z vrstico, ki jo vtakneš v nosnice odrte živali na kakšnem zračnem mestu ali pri peči, v tem poslednjem slučaju pa koža ne sme biti neposredno na gorkoti, ki prihaja iz peči, temveč jo je treba obesiti malo dalje od peči. Po nekoliko dnevih vzameš drvo iz meha in obrneš kožo naprav. Pri tem pa je treba dobro paziti, da se koža ne pokvari.

Kože, ki se sušijo s slamo, senom, pepelom itd., izgubijo pri strojenju večinoma dobršen del dlake.

VALUTA.

Dne 10. novembra si dal ali dobil:
za 100 dinarjev — 26-10 — 26-50 L.
za 100 avstr. kron — 3-0 — 3-1 stot,
za 1 dolar — 22-55 — 22-70 L.
za 1 funt 100-35 — 100-55 L.

DAROVİ.

Za Alojzijevišče: g. Ortar Mihael (Box 33, Amerika), 20.— L. Srčna hvala!

Za Slovensko sirotišče: Po preč. g. župniku Alojziju Kralju daruje župnija Goče 130 L., duhovnija Erzelj 20 L, T. B. 15 L. — Bog poplačaj!

Širite **Naročajte**
Berite
„Goriško Stražo“.

Zakonska iščeta mesto hišnika v mestu ali bližini. Cenjene ponudbe na upravo lista.

Izredna prilika. Radi selitve se po ugodni ceni prodaja: poročna spalna soba, jedilna soba in srebrnina. Ogled v sredo in petek od 11. — 12. ure, Trst ul. Tigor 19.

Krojaški pomočnik si išče dela. Naslov pove uprava «Goriške Straže».

Proda se

posestvo na deželi ob glavni cesti v bližini Gorice, obstoječe iz dveh hiš; v prvi večji hiši je dobro idoča gostilna s trgovino in tobakarno, druga je za najemnike. S hišami je združeno posestvo, obstoječe iz šest nji orane zemlje. Proda se tudi celotni živi in mrtvi inventar. Naslov pove upravništvo.

Radi skorajšnje preselitve v teku 20 dni razproda

Tvrška Asperti & Saldini
v KRMINU

Piazza XXIV Maggio št. 444

vso svojo zalogo blaga s popustom 25%.

Ugodna prilika za neveste pri nabavi perila, blaga za gospe in gospode, krasnih odrezkov za plašče, dvomitnikov in volne za matrace, raznih švil, preprog, zaves, žepnih rut, ovratnikov, ovratnic, dežnikov, klobukov in raznega drugega blaga.

PRODAM v Gorici hišo z dvoriščem in dobro vpeljano, že leta 1903 ustanovljeno in odlikovano mizarško delavnico z električnim obratom.

Naslov: Černigoj, Via Trieste 18.

Kmetovalci!

Kdor želi **TOMAŽEVO ŽLINDRO**, kalijevo sol ali druga umetna gnojila, naj jih naroči pri domači hranilnici ali zadrugi, v goriški okolici pa pri

Zadružni Zvezi v Gorici
Corso Giuseppe Verdi 37, I. nadstropje.

TEOD. HRIBAR (nasl.) - GORICA

Corso Verdi 32 (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne **Regenchart & Rymann**, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.

Blago solidno!

ZDRAVNIK**dr. Rado Sfiligoj**

sprejema za kirurgijo,
porodništvo in ženske bolezni
v Gorici, Via Mameli št. 8-I.
od 9. — 11. in 14. — 15.

RAZPIS SLUŽBE.

Občina Bovec sprejme uradnika, sposobnega slovenskega in italijanskega jezika v govoru in pisavi. Plača po dogovoru.

Prošnje z navedbo dosedanjega službovanja naj se vložijo do 1. decembra 1923. Nastop službe najpozneje do 1. januarja 1924.

Župan: Anton Durjava.

KOŽE ZA STROJENJE

in v to spadajoča dela sprejme po zmernih cenah Kristjan Trampus v Gorici, via Tomsig šte. 22 (blizu Zivinskega trga).

Kje se nahaja Bednařikova knjigovezica?

V prostorih Zadrušne tiskarne v Gorici na Placuti, vogal via Orzoni.

Pohišstvo.

v zalogi po jako znižanih cenah.

Visoke omare od L. 195.—, nizke omare od L. 175.—, postelje od L. 90.— naprej. Kompletno pohišstvo za spalnice od L. 770.—, kompletne kuhinje od L. 450.— naprej.

Pohišstvo po vzorcih se izvrši tekom 14 dni. Razven drugih mizarških izdelkov izdelujemo vsaktere lesene predmete za cerkve.

BRATA MIHELIC,
mehanično mizarstvo v BOVCU.

POZOR!

na staro slovensko tvrško

Razprodajam pohišstvo po jako znižanih cenah. in sicer

Omare od 200 lir naprej
posteljnake 90 „ „
vzmeti (šušte) „ 70 „ „
blazne 60 „ „
kompletne spalnice 800 „ „

Velika izbira navadnih in finejših sob kakor tudi železnih posteljnjakov.
Priporoča se

Ant. Breščak

največja zaloga pohišstva na Goriškem z lastno tovarno v Gorici, Via G. Carducci 14 (prej Gosposka ulica) in V. C. Favetti št. 3

ZAHVALA.

Podpisani se najtopleje zahvaljujem vsem vdeležnikom pogreba po svoji nepozabni soprogi

PAVLI.

Posebej se zahvaljujem preč. duhovščini iz Dornberga, Prvačine in Gradišča, obenem preč. domačima gosp. župnikoma za pogoste tolažilne obiske ob času dolge bolezni, slavnemu dornberškemu županstvu za korporativno vdeležbo pri pogrebu, velečenjenemu domačemu učiteljstvu in učiteljstvu iz raznih občin, gospodu nadučitelju Alojziju Urbančiču za pretresljiv nagrobni govor, domačim pevcem, mnogobrojnemu občinstvu iz Dornberga in drugih občin. — Najtoplejša zahvala za mnoge vence in šopke, za mnogoštevilne pismene in ustne izraze sožalja ter sploh za vsak znak sočutja, ki je tolažba globoko ranjeni duši.

V Dornbergu, 8 novembra 1923. Jakob Rojlic, nadučitelj. — Miran, Sonja, otroka.

AVTOMOBILNE PREVOZE

vsakovrstnega blaga: vina, pohišstva, štacunskega blaga, drv, desk, čokov, itd.- za vsako razdaljo prevzema po zmernih cenah,

Friderik Fasser, Ajdovščina stev. 1 pri Gorici

Najvišje cene plačam

za kože: lisic, kun, podlasic, zajcev, mačk, veveric, jazbecov i. t. d., i. t. d.

Sprejemam poštno pošiljatve!

Walter Windspach

GORICA - VIA CARDUCCI št. 10

Mali katekizem

dobite za L. 1.20

v knjigarni Katoliškega tiskovnega društva
v Gorici, Via Carducci, 2 (Montova hiša).

PODRUŽNICA**Ljubljanske kreditne banke v Gorici**

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon št. 50. — Brzojavni naslov: Ljubljanska banka.

Delniška glavnica
in rezerve:
80 MILJONOV

CENTRALA:
LJUBLJANA

Reserva S H S
kron
64 MILJONOV

PODRUŽNICE: Brežice, Kranj, Metkovič, Celje, Maribor, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Obrestuje vloge na knjižice po 4½%. Na daljšo odpoved vezane vloge po dogovoru.

Nakup in prodaja vsakovrstnega tujega denarja. — Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantneje.